

Nō discedas a me dñe sc̄tē pater. sed potius
Exurge ostendendo potentiā tuā q̄ do:mi
re pideris dissimulādo et intēde iudicio
q̄ iudicat⁹ sū a iudeis et p̄sidera q̄le iudiciū
sit. iudiciū sine iure. to: mēta sine scelere. mor
tem sine peccato domie de⁹ me⁹ intēde
in causā meā p̄ qua patior q̄ pia est. q̄a p̄
redēptione humani generis patior et mor
or nō p̄ peccatis meis.

Judica me s̄m iusticiā tuā que non
cōdenat innocētes sed impios. ⁊ ostende
me iustum et innocētē faciens me terna die
resuscitari et nō supergaudeāt mihi q̄
si victores in causā q̄ gaudēt me cōprehēdit
se et morti tradidisse

Deo in super. **N**ō dicant in cordib⁹ suis
euge euge anime nostre. i. bene bñ ē no
bis. q̄a fecim⁹ qd volum⁹. occidim⁹. ostēde
eis me terna die resuscitādo q̄ nihil fecerūt
et vt ne gaudeāt dicentes deuorauim⁹ et
extinxi⁹ nomē eius

Sed potius in clarificōne resurrectōis mee
Erubescant tanq̄ frustra in tenuōe sua
pessima timeāt oēs siml' penā et repenti
nū interuū qui gratulatur mal' meis.

Induatur cōfusiōe h̄et erubescētia
sive timore ex oī pte qui maligna loquū
tur super me

Ecōtra orat x̄ps p̄ fidelib⁹ abberentib⁹ sibi.
dicens. Exultent exterius et letētur inte
rius qui volūt iusticiā meā imitari et di
cāt sepe magnificetur domin⁹ qui di
ligūt pacē quā ego sū⁹ dī posui mea mor
te inter deū et hominē

Et lingua mea. i. sancti mei p̄ q̄s q̄li p̄p̄
am linguā meas in ecclia denuncio volū
tates meditabitur iusticiā tuā nouaz le
gē p̄dicando et tota die p̄nis vite telau
dabilem in ecclesia annunciabit.

Psalmus. XXXV. in quo ostendi
tur mala nobis. bona vero attribu
enda esse deo

Quo sunt genera peccantiū vnuz
qd credens legi per infirmitatem ta
men carnis que sunt iussa legis non

cōplet. Aliud est genus peius. s. au
dax qd sibi pponit libera mente pec
care. et de isto p̄pheta loquēs ait

Dixit iniustus.
D est deliberavit ⁊ statuit ī
corde suo et decreuit ap̄
se vt d̄linquat vt semp pec
cet obduratū cor habēs. et hoc ideo qz non
est timor dei. q̄ est frenū peccāni ante o
culos eius.

Et hoc patet. Quoniā dolose egit in cō
spectu eius. q̄a cū sciret deum omnia vid
re. timore tamen eius postposito ⁊ lege eius
contēpta deliberavit in corde suo peccare.
quare cū propria voluntate nullo impellen
te peccet. iniquitas eius odio habetur
apud deū ad vindictā sempiternā

Verba oris iniusti sive uniuersi. Jude
vel hereni cuiuslibet plena sūt iniquita
te q̄ ad ap̄ta mala et dolo quo ad occulta
et h̄ideo. q̄a noluit intelligere vt bene
ageret sed a vero intellectu suo vicio decli
nans puer feriorib⁹ pollut. ⁊ ideo veniam
non meretur.

Iniquitatē lōga deliberatōe meditat⁹
ē in secreto cordis sui. dedit se studiose
oī generi p̄cti maliciā aut oīm criminū
matrē nō odit sed dilexit.

Propheta ostendēs bona oīa a deo eē inq̄t.
Domie ī celo. i. celestib⁹ viris specialit̄ est
miscōia tua vbi copiosius dona a te ema
nauerūt. Beni bonū qd h̄nt vt. s. sunt celestes
viri altitudine p̄replatōis. nobilitate p̄er
sationis et sc̄rimonia vite nō est ab eis. s. a te
silt a te est q̄ ap̄lio: noticia veritatis ve
niat per reuelatōes ad doctores per
quos tanq̄ per nubes pluētēs v̄bis
coruscātes miracul' umbzē salutis emitit vt
fideles fructū d̄r fidei q̄ steriles fuerant arti
ditate peccari. **I**usticia tua. i. iusti iū. ⁊
maxie apli q̄ capaces diuine iusticie devo
tis v̄sib⁹ extiterūt sicut mōtes dei q̄ a sol
ortu radios noue lucis excipiūt ⁊ ad p̄ualles
terraz resusa claritate trāsmittūt iudicia q̄
bus hoz miseris et hos excecās sūt incō
prehēsibilia et inscurabilia ad mobū abissi

Sub tua puidencia est stat⁹ rā hominū ele
ctorum q̄z reproboꝝ.

Saluabis bos. i. reprobos salute corpora
li tantū nature necessaria cōmuniē puiden
do. electos vero spūaliter animas eoz sal
uando. o deus quemadmodū multipli
casti misericordiā tuā i. q̄z incōprehēn
sibiliter et mirabiliter multiplicasti. Filij ho
minū vō rationabiliter viuētes specialiter
in p̄uentione speciali tua sperabunt se re
cepturos eterna bona que alarum tuarū
id est veteris et noui testamentoz testimo
nijs describunt.

Merito sperabūt iusti in p̄uentione tua q̄
niam abundanter et deliciose reficis eos.

Inebriabuntur. i. satiabunt enim sine fa
stidio ab vbertate domus celestis glo
rie et torrente copiose delectationis
tue potabis eos.

Q̄d facere poteris orp̄e Quoniam ap̄
te est fons vite indeficiens et in lumie
glorie tue eleuati z confortati videbim⁹
lumen tue diuinitatis.

Precede et longe lateqz diffunde mise
ricordiā tuā recte in corde firmissimo cre
dentibus vt in isto seculo sub dñi pietate
degant et iusticiā. i. vite rectitudinem his
qui dirigūt se ad voluntatē tuā vt q̄d
bene volunt p̄ficiant.

Precede dñe misericordiā tuā vt nō ve
niat mihi pes superbie superba affectō
nulla menus elatio mihi surzeat et mā⁹
peccatoris. i. dyaboli impulsio siue tēpta
tio non moueat me a statu rectitudinis
et salutis.

Bene dixi n̄ veniat mihi pes superbie q̄
Ibi ceciderunt quasi de alto in profundā fo
ueam corruentes oēs qui operantur ini
quitate omnes enī superbie vicio cadūt
qui dñi iussa contemnūt vt p̄mus angelus
et p̄mus homo qui expulsū sunt angelus
de celo et homo p̄mus d̄ paradiso nec po
tuerūt stare quia dñs expulit eos cui ne
more resistere potest.

**Psalmus. XXXVI. in quo osten
ditur. p̄sp̄ritas maloz contemnēda**

Fuerunt qui murmurabant de flo
re malozum et labore bonozum qua
si omnia casu regantur. Cōtra hūc
errorem occurrit p̄pheta inueniens.

Noli inuidere ma
le agentib⁹ in suis operibus vt

eadē facias aut inuidre p̄sp̄ritas
eoz vt illam cōcupiscas nec amaueris
facientes iniquitatē sequēdo eoz cōuer
sationem. quia licet eoz natura sit diligen
da. iniquitas tñ eoz odio habēda est. Ideo
ne emuleris Quoniā tanqz fenum glia
et p̄sp̄ritas maloz velociter arescet et
quemadmodū viriditas herbarum
cito decident quasi diceret breuiter dura
bit sicut ista breuiter durāt.

Noli ergo vir iuste malozum p̄sp̄ritam in
uidere. sed Spera in domino hoc inroi
tus fidei. hoc ininum saluus est et fac bo
nitatem quia fides sine operibus mortua
est et inhabita per cōfessionē fidei eccle
siam non recedēdo ab ea et pasceris ad
saturitatē et suauitatē perennē in diuitijs
spiritualibus eius quarū thesaurus ē ipse
xp̄s cuius beata visio est eterna sc̄toꝝ oīum
refectio.

Delectare ergo nō in desiderijs carnis n̄
in reb⁹ trāsitorijs seculi. s̄ in domo pone
oēm delectationē et dulcedinē ac desiderij
mēus tue in eo cōstitue. vt suauis sit tibi re
cordatio ei⁹. vt ames quē times sp̄reta mū
di iocūditate et dabit tibi petitōes cor
dis tui. q̄s. i. sp̄s rationalis petit. i. bona ḡ
nie et virtutis.

Quas vt det Reuēla
explica in oratione tua viā tuā desiderium
tuū domo indica q̄d pateris q̄d velis di
rectionē ei⁹ petendo et cōfide in eo q̄ re
tribuet tibi et ipse faciet illud q̄d speras
et cōfidēdo expectas.

Facit q̄dē q̄niā Educet in publicū ope
ra iusticie tue quasi lumē alij in exem
plū v̄ritis z que s̄ in habitū iusticie tue
iudicas faciēda faciet p̄perari vsqz ad p̄
fectionē iusticie debitā sicut ascēsus solis p̄
ficatur in meridie z faciet clara et laude dig
D 2